

საქმე №3/ 2427-11

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა საქართველოს სახელით

4 ივნისი, 2012 წელი

ქ. თბილისი

შესავალი ნაწილი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგია

მოსამართლე - ინგა კვაჭანტირაძე

სხდომის მდივანი - ციალა გახელაძე

მოსარჩელე ასოციაცია "მწვანე ალტერნატივა"
მოპასუხე საქართველოს მთავრობის კანცელარია
მესამე პირი საქართველოს მთავრობა

დავის საგანი ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტების ბათილად ცნობა და ქმედების განხორციელების დავალება

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. საქართველოს მთავრობის კანცელარიის 2011 წლის 15 აპრილის №25/57 და 2011 წლის 10 ივნისის №25/57 გადაწყვეტილებების ბათილად ცნობა.

1.2. საქართველოს მთავრობის კანცელარიას დაევალოს საქართველოს მთავრობის 2010 წლის №415, №418, №420, №421, №424, №425 და №431 განკარგულებების ასლების, მათი მიღების აუცილებლობის დამადასტურებელი დოკუმენტაციის ასლების (განმარტებითი ბარათები და/ან სხვა სახის დოკუმენტაცია, რომელთა საფუძველზეც საქართველოს მთავრობამ მიიღო გადაწყვეტილება ამ განკარგულებების გამოცემის შესახებ), სხვა საქართველოს მთავრობის 2010 წლის 30 მარტის №416, 2010 წლის 30 მარტის №417 და 2010 წლის 10 აპრილის №432 განკარგულებების მიღების აუცილებლობის დამადასტურებელი დოკუმენტების ასლების მოსარჩელისათვის გადაცემა.

2. მოპასუხის პოზიცია

2.1. მოპასუხემ სარჩელი არ ცნო და მოითხოვა სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარი თქმა.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. ასოციაცია "მწვანე ალტერნატივამ" 2011 წლის 4 აპრილს განცხადებით მიმართა საქართველოს მთავრობას და მოითხოვა საჯარო ინფორმაციის სახით საქართველოს მთავრობის 2010 წლის №415, №418, №420, №421, №424, №425 და №431 განკარგულებების ასლების, მათი მიღების აუცილებლობის დამადასტურებელი დოკუმენტაციის ასლების (განმარტებითი ბარათები და/ან სხვა სახის დოკუმენტაცია, რომელთა საფუძველზეც საქართველოს მთავრობამ მიიღო გადაწყვეტილება ამ განკარგულებების გამოცემის შესახებ) და საქართველოს მთავრობის 2010 წლის 30 მარტის №416, 2010 წლის 30 მარტის №417 და 2010 წლის 10 აპრილის №432 განკარგულებების მიღების აუცილებლობის დამასაბუთებელი დოკუმენტების ასლები.

3.1.2. საქართველოს მთავრობის კანცელარიის იურიდიული დეპარტამენტის უფროსის მოადგილის 2011 წლის 15 აპრილის №25/57 წერილით განმცხადებელს განემარტა, რომ მოთხოვნილ საჯარო ინფორმაციასთან დაკავშირებით საქართველოს მთავრობის კანცელარიის გადაწყვეტილება ეცნობათ საქართველოს მთავრობის კანცელარიის 2010 წლის 10 სექტემბრის №24/140 წერილით.

3.1.3. ასოციაცია "მწვანე ალტერნატივამ" საქართველოს მთავრობის კანცელარიის იურიდიული დეპარტამენტის უფროსის მოადგილის 2011 წლის 15 აპრილის უარი (გადაწყვეტილება) 2011 წლის 13 მაისის ადმინისტრაციული საჩივრით გაასაჩივრა საქართველოს მთავრობაში და მოითხოვა 2011 წლის 4 აპრილის განცხადებით მოთხოვნილი საჯარო ინფორმაციის გაცემა.

3.1.5. საქართველოს მთავრობის კანცელარიის უფროსის მოადგილის 2011 წლის 10 ივნისის წერილით საჩივრის ავტორს საჩივარი დაუბრუნდა განუხილველი იმ საფუძველით, რომ მასში დასმულ საკითხთან დაკავშირებით სასამართლოში მიმდინარეობდა ადმინისტრაციული სამართალწარმოება, ამასთან, მოცემულ საკითხზე საქართველოს მთავრობის კანცელარიას მიღებული ჰქონდა შესაბამისი გადაწყვეტილება.

3.2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

მხარეებს ფაქტობრივი გარემოებები სადავოდ არ გაუხდიათ.

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

საქმეში არსებული მასალებისა და მხარეთა ახსნა-განმარტებების მიხედვით, მხარეების ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლიანობის შემოწმებისა და საქმეში

ა. მოძველი

არსებულ მტკიცებულებათა სამართლებრივი შეფასების შედეგად, სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სარჩელი უსაფუძვლოა და არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2, 60¹, 182-ე მუხლები.

6. სამართლებრივი შეფასება

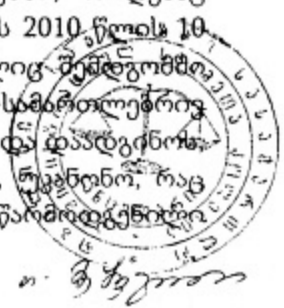
6.1. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 33¹-ე მუხლის თანახმად, თუ ადმინისტრაციული ორგანოს უარი რაიმე მოქმედების განხორციელებაზე უკანონოა და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს, სასამართლო ამ კოდექსის 24-ე მუხლში აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით გამოიტანს გადაწყვეტილებას, რომლითაც ადმინისტრაციულ ორგანოს ავალებს – განახორციელოს ეს მოქმედება.

ამდენად, აღნიშნული გადაწყვეტილების გამოტანის კანონისმიერი პირობა კუმულატიურია: უარი უნდა იყოს კანონსაწინააღმდეგო და უნდა ლახავდეს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს. ამავდროულად, სასამართლო მხოლოდ მაშინ არის უფლებამოსილი – შეაფასოს ადმინისტრაციული ორგანოს უარის (თუ ის ასახულია ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტში) კანონიერება, თუ აღძრულია სარჩელი ამ უარის (ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის) ბათილად ცნობის მოთხოვნით.

განსახილველ შემთხვევაში, საქართველოს მთავრობის კანცელარიის უარი - 2011 წლის 15 აპრილის №25/57 წერილი, საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, წარმოადგენს ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს.

მითითებული აქტით მოსარჩელეს საჯარო ინფორმაციის გაცემაზე უარი ეთქვა იმ საფუძველით, რომ მის მიერ მოთხოვნილ საჯარო ინფორმაციასთან დაკავშირებით საქართველოს მთავრობის კანცელარიას უკვე მიღებული ჰქონდა 2010 წლის 10 სექტემბრის №24/140 გადაწყვეტილება. აღნიშნული გადაწყვეტილებაც, მსგავსად 2011 წლის 15 აპრილის №25/57 წერილისა, წარმოადგენს ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს, რომელიც მოსარჩელის მიერ არ გასაჩივრებულა და შესულია კანონიერ ძალაში.

ამდენად, ზემოაღნიშნული მსჯელობიდან გამომდინარე, იმ პირობებში, როდესაც მოსარჩელის მიერ არ მომხდარა საქართველოს მთავრობის კანცელარიის 2010 წლის 10 სექტემბრის №24/140 ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის, რომელიც შემდგომში საფუძველად დაედო 2011 წლის 15 აპრილის სადავო ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს, გასაჩივრება, სასამართლო მოკლებულია შესაძლებლობას შეაფასოს და დაადგინოს იყო თუ არა მოპასუხის ფაქტობრივი უარი, ასახული სადავო აქტებში, უკანონო, რაც თავისთავად გამორიცხავს ქმედების განხორციელების შესახებ წარმოდგენილი სარჩელის დაკმაყოფილებას.

6.2. რაც შეეხება საქართველოს მთავრობის კანცელარიის უფროსის მოადგილის 2011 წლის 10 ივნისის გადაწყვეტილების კანონიერების საკითხს, საჩივრის განხილვაზე უარის თქმის ერთ-ერთ საფუძველს წარმოადგენდა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 182-ე მუხლის პირველი ნაწილის "ბ" ქვეპუნქტი, რომლის თანახმად, ადმინისტრაციული ორგანო არ განიხილავს ადმინისტრაციულ საჩივარს, თუ სასამართლო წარმოებაშია საქმე დავაზე იმავე მხარეებს შორის, იმავე საგანზე და იმავე საფუძველით.

საქმის მასალებით დადგენილია, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2011 წლის 17 მარტის განჩინებით შეწყდა საქმის წარმოება ასოციაცია "მწვანე ალტერნატივას" სარჩელზე მოპასუხე საქართველოს მთავრობის მიმართ მოსარჩელისთვის საქართველოს მთავრობის 2010 წლის №415, №418, №420, №421, №424, №425, №431, №433 განკარგულებების, მათი გამოცემის აუცილებლობის დამადასტურებელი განმარტებითი ბარათებისა და 2010 წლის №416, №417, №432 განკარგულებების განმარტებითი ბარათების გადაცემის შესახებ. ასევე, დადგენილია, რომ აღნიშნული განჩინება მოსარჩელის მიერ გასაჩივრებულ იქნა კერძო საჩივრით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში, რომლის 2011 წლის 30 მაისის განჩინებით, რომელიც საბოლოოა და არ საჩივრდება, ასოციაცია "მწვანე ალტერნატივას" კერძო საჩივარი არ დაკმაყოფილდა.

მითითებული ფაქტობრივი გარემოებების გათვალისწინებით, უდავოა, რომ 2011 წლის 10 ივნისისთვის (სადავო აქტის გამოცემის დროისთვის) უკვე არ იყო საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 182-ე მუხლის პირველი ნაწილის "ბ" ქვეპუნქტი გათვალისწინებული ადმინისტრაციული საჩივრის განხილვაზე უარის თქმის საფუძველი, თუმცა აღნიშნული ვერ გახდება სადავო ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის საკმარისი საფუძველი, ვინაიდან, სადავო აქტის სამართლებრივ საფუძველს წარმოადგენდა 182-ე მუხლის პირველი ნაწილის "გ" ქვეპუნქტიც, რომლის თანახმად, ადმინისტრაციული ორგანო არ განიხილავს ადმინისტრაციულ საჩივარს, თუ არსებობს ამ ორგანოს ან ზემდგომი ადმინისტრაციული ორგანოს გადაწყვეტილება იმავე საკითხზე. საქმის მასალებით კი დადგენილია, რომ ადმინისტრაციულ საჩივარში დასმულ საკითხზე (საჯარო ინფორმაციას გაცემასთან დაკავშირებით) საქართველოს მთავრობის კანცელარიას მიღებული ჰქონდა შესაბამისი გადაწყვეტილება (2010 წლის 10 სექტემბრის №№24/140 გადაწყვეტილება), რომელიც არ გასაჩივრებულა და შესულია კანონიერ ძალაში.

ამდენად, სასარჩელო მოთხოვნა საქართველოს მთავრობის კანცელარიის უფროსის მოადგილის 2011 წლის 10 ივნისის გადაწყვეტილების ბათილად ცნობის ნაწილშიც უსაფუძველოა და არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

7. საპროცესო ხარჯები

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, სარჩელზე უარის თქმისას სასამართლოს მიერ გაწეული ხარჯები გადახდება მოსარჩელეს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ, ხოლო ამავე კოდექსის მე-2 ნაწილის თანახმად, სასამართლო ხარჯებს მოიცავს სახელმწიფო ბაჟი, რაც მოსარჩელის მიერ გადახდილია დავის საგნის მოცულობის პროპორციულად.

თ. ზუბოვაძე

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი, მე-2, მე-12, 22-ე, 24-ე, 33¹, 34-ე, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8 მუხლით, 55-ე, 243-244-ე, 247-ე, 248-ე, 249-ე, 257-ე, 364-ე და 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა

1. ასოციაცია "შწვანე ალტერნატივას" სარჩელი არ დაკმაყოფილდეს;
2. მოსარჩელის მიერ სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი დარჩეს უცვლელი.
3. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო წესით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (მდებარე ქ.თბილისი გრ. რობაქიძის ქ. №7ა) თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის (მდებარე ქ.თბილისი, დ. აღმაშენებლის ხეივანის მე-12 კმ, №6) მეშვეობით 14 დღის ვადაში დასაბუთებული გადაწყვეტილების მხარეთათვის გადაცემის მომენტიდან.

მოსამართლე

ინგა კვაჭანტირაძე

ინგა კვაჭანტირაძე
მ. შ. შ. შ.